

Hvad her hidtil er sagt, synes mest at gælde den ugifte Kvindes Forhold, og, ganske vist, er det ogsaa hovedsageligt for hendes Vedkommende, det er mest paatrængende nødvendigt, at der aabnes Adgang til nye Stillinger og Gerninger.

Den gifte Kvinde vil, som oftest, i Husstyrelsen finde tilstrækkelig Tilfredsstillelse for sin Trang til selvstændigt Ansvar. Ved Børneopdragelsen vil der trækkes saa mange Vexler baade paa Aand og Hjerte, at det maa erkendes, at en uviklet Tænkeevne her er et ubetaleligt Gode.

Der gives dog ogsaa Forhold i Ægteskabet, og navnlig i Enkestanden, da en Kvinde vilde føle det som en stor Fordel at være opdraget til og at kunne søge selvstændigt Erhverv.

Der er inidlertid ingen Tvivl om, at Ægteskabet i een Henseende har en anden Betydning for Kvinden end for Manden. For hendes Vedkommende fastsætter det i det Væsentlige hendes Gerning, og en Stilling, som forhindrer hende i Røgtelsen af denne, vil altid medføre nogle Misligheder. Strindberg opstiller et Sted det Spørgsmaal, hvorledes Kvinden med sin svagere Konstitution skal kunne udrette dobbelt saa meget som Manden, paatage sig Arbejde udadtil og ved Siden af være sine Børns Moder og Opdrager.

Strindberg har Ret i, at den dobbelte Opgave i Regelen vilde overgaa et Menneskes Kræfter, derfor skal Vanskeligheden ikke løses saaledes, at Kvinden paatager sig Arbejde paa to Maader, men derved, at hun overtager sine Børns Opdragelse som en Gerning, som en Opgave, der som enhver anden Forretning kræver Fordannelse og Eftertanke, og derfor ogsaa er tilstrækkelig til at fylde et Menneskes Arbeids- og Ansvarstrang.

Netop med Hensyn til dette Spørgsmaal er Kvindesagen ogsaa i det rette Spor; thi modsat Hr. Schacks Erklæringer, har Kvindesagens Forkæmpere netop til Ønske at vække og opdrage Kvinden til, mere end hidtil at anse Ægteskab og Børneopdragelse som en Alvorsgerning, der ikke bør overtages af uvittige, sytten, atten Aars Børn.

Det er Mændene, der ofte ikke tager i Betænkning at vælge en Brud i saa ung en Alder.

Naar det forefalder, at en Hustru føler, at hverken Opdragelses- eller Husgerning ligger for hende, hvad vist ofte er Tilfældet for en Kunstnerinde eller Forfatterinde f. Ex.,